

Informe Gabinetes de Comunicació

Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC)

Barcelona 4 d'octubre de 2010

Índex

1. GABINETS DE COMUNICACIÓ.....	3
1.1 ESTRUCTURA DELS GABINETS:	3
1.2. CONDICIONS LABORALS.....	4
1.3 REIVINDICACIONS DE L'SPC PER GABINETS.....	4
1.4 MOTIVACIÓ PER CANVIAR DE MITJANS A GABINETS.....	5
1.5 OBLIGACIONS ÈTIQUES PER GABINETS.....	6

1. GABINETS DE COMUNICACIÓ

Aquest informe no disposa de valor estadístic, ni representatiu del sector, però vol ser una primera aproximació, des de les respostes dels propis afiliats al Sindicat de Periodistes de Catalunya /Sindicat de Professionals de la Comunicació (SPC), per orientar la política del sindicat al respecte.

1.1 ESTRUCTURA DELS GABINETS:

L'informe extreu les seves dades d'una enquesta realitzada durant 2010 als afiliats del Sindicat de Periodistes de Catalunya, en el qual una primera dada important és que un 15,25% dels afiliats enquestats treballen en gabinets.

Perfil: Professional que treballa en un gabinet petit o mitjà d'una empresa petita o mitjana, del sector privat i amb representació sindical.

Conclusions: Perfil; predomina el gabinet petit (1 persona) o mitjà (2 a 6), tot i que un sector majoritari treballa en empreses petites -37,5%- (menys de 50 treballadors), un 34,4% ho fa amb mitjanes (de 50 a 250) i gairebé un 28,1% en empreses de més de 250, del sector privat (més de la meitat dels enquestats) i amb representació sindical a la seva empresa (65,6%).

Resultats: Un 34,4% treballa a empreses d'entre 50 i 250 treballadors, un 28,1% en empreses de més de 250, un 21,9% en les que tenen menys de 7, un 15,6% entre 7 i 50. Un 37,5% treballa sol al gabinet, davant d'un 56,25 que treballa amb entre 2 i 6 persones.

El sector majoritari en el qual treballen és el privat (55,6%) davant el 22,2% del sector públic i el 22,2% del tercer sector. Entre els que treballen en el sector públic el 100% dels afiliats són personal laboral. Un 65,6% té representació sindical.

1.2. CONDICIONS LABORALS

Conclusions: Hi ha un alt índex d'externalització (40,9% treballa a casa). Tot i que hi ha un alt grau de satisfacció (73,8% creu que la seva feina està ben remunerada), un 31,8% cobra menys de 18.000 euros l'any.

Resultats: Un 56,8% treballa a l'entitat, 40,9% a casa, i només un, 2,3% en un despatx propi.

En general hi ha un alt grau de satisfacció laboral, sobre 42, 73,8% considera que la seva tasca, està adequada a la seva categoria laboral i al seu salari, front un 26,2% que no ho creu així.

Amb tot, l'escala salarial tampoc és especialment alta. El 31,8% cobra menys de 18.000 euros bruts. Tot i que el grup majoritari és dels que cobren entre 18.000 i 30.000 euros, un 38,7%. La resta, el 29,5% cobra més de 30.000 (un 11,4% més de 50.000)

1.3 REIVINDICACIONS PER GABINETS

Conclusions:

- Reivindicar els periodistes de gabinets com a periodistes davant la resta de la professió. Debat sobre el paper dels periodistes de gabinets en el si de la professió i sobre les seves pràctiques i possibilitat de complir el codi deontològic.
- Actuar davant l'intrusisme.
- Regulació dels drets i deures dels periodistes de gabinets, de la responsabilitat i l'ètica al seu treball (equiparar-los als dels periodistes de mitjans) per poder tenir recursos legals que evitin conflictes deontològics. Promoure bones practiques.
- Regulació i defensa dels drets laborals dels periodistes de gabinets, de les diferents categories i responsabilitats.
- Promoure formació específica.

Frases destacades:

- "La defensa dels drets laborals en els gabinets petits i mitjans"
- "Definir què representem en el món de la comunicació. Hem deixat de ser periodistes pel fet de treballar amb uns criteris més d'empresa que no pas personals? No els hi passa el mateix als periodistes de mitjans? No crec que estiguem tan lluny els uns dels altres. Però tot això requereix un gran DEBAT
- "Promoure recursos legals per evitar conflictes deontològics".
- "Delimitar-hi categories laborals i responsabilitats, establir-ne codis deontològics i de bones pràctiques, etc".
- "Que no mentissin. Però és impossible. El periodista ha (hauria) de treure el maquillatge, el gabinet de premsa és el maquillador professional".

1.4. MOTIVACIÓ PER CANVIAR DE MITJANS DE COMUNICACIÓ A GABINETS

Conclusions: La precarietat, la crisi, les condicions laborals... motius per al 72% per canviar de mitjans a gabinets. A un 20% li resultava interessant professionalment.

Resultats: La motivació del canvi entre els que abans havien treballat a mitjans: el 36% per millorar les condicions laborals, salarials i de jornada, un 12% han optat per gabinets perquè es van quedar sense feina en la crisi i es una sortida laboral com a periodista. Per al 24% la precarietat laboral i la pèrdua de col·laboracions els forcen a combinar les dues modalitats per tal de completar els ingressos. És a dir, un 72% han canviat perquè en mitjans tenia difícils sortides, en canvi a un 20% li resultava més interessant.

Frase destacada: "Tenir fills i un horari de 10-12 hores de feina és incompatible" en referència als mitjans.

1.5. OBLIGACIONS ÈTIQUES:

Conclusions: El 81,6% pensa que el/la periodista de gabinet o de fonts té les mateixes obligacions professionals i deontològiques que el/la d'un mitjà de comunicació, independentment de si treballa per a una institució o per al sector privat.

Resultats: El 81,6% pensa que el/la periodista de gabinet o de fonts té les mateixes obligacions professionals i deontològiques que el/la d'un mitjà de comunicació. Sobre el mateix pressupòsit, tot i que un 36,8% creu que les obligacions varien en funció de si treballen per a una entitat pública o privada, un aclaparador 63,2% creu que no.

Frases destacades:

La majoria considera que el codi d'ètic del periodisme és aplicable tant a mitjans com a gabinets. No distingeixen entre públic i privat i demana transparència informativa i honestat. Molts també consideren que en molts casos tenen les mateixes pressions que els periodistes de mitjans.

- "Si trabajas por cuenta propia, corres el riesgo de que te falte trabajo. El perro no muerde la mano del amo"
- "Un periodista de mitjà convencional té l'obligació de cercar tota la informació. El d'un gabinet de comunicació no, sobre tot si no li demanen, però tot el que digui o comuniqui ha de ser veritat"
- "Un gabinet vehicula el discurs de la institució, sigui quin sigui el tipus d'institució, i havent-se necessàriament de cenyir a la deontologia tant com a la línia de pensament de l'empresa".
- "Obligacions professionals i deontològiques respecte de qui? Amb els fets i la veritat, amb el públic objectiu, amb l'empresa? Caldria delimitar la pregunta per poder fer una resposta més exacta".
- "Som periodistes per tant no ens hauríem de deixar guiar només per qui ens paga. Estic d'acord que de vegades s'ha de maquillar o no explicar-ho tot, però a on està el límit? al llarg de la meva carrera m'he trobat amb companys que han venut a la seva "mare". No pot ser allò de "todo vale por la pasta"."
- "De vegades la integritat professional (i personal) passa per poder posar un plat de menjar al teus fills".
- "Un gabinet de comunicació treballa per una empresa, per tant, estem obligats a deixar bé aquesta empresa. (...) La feina de les redaccions hauria de ser contrastar les informacions que es donen des del gabinet i no fer un repicat i ja està.
- "Com a fotògraf, no puc enviar una foto d'un directiu amb les mans al cap, aquesta ha de ser la foto que faci el fotògraf del mitjà, la meva obligació es que surti el millor possible. I si tots els mitjans tiren de gabinets, les fotos els diaris es poden tornar infumables".